

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 20. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_640-txt-shoot-idm966/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

rende og den Lutherske Kirke? og siktes nogen Kirkes Lære derved, at Præsterne, skiondt de lære derved, opløse nogle Formulærer, som de har Lov at sige, de har intet Ansvar for? Er ikke Formulæerne i saadanne Munde litter „Gravtaler“ eller rettere, som foreskrevne, Gravskrifter over den Tro og Lærdom, de betegne, saa høist de sige fre dem Noget er det dog kun en aaben Begravelse i Kirken af Rolf og Steen!

Vilste vi derfor ingen anden Udvei til at sikre dem, der vil blive i Huset „gjort uden Hænder“ i den Luthersk-Christelige Kirke, dens Tro og Lærdom, og dem, de levende, troende Mennesker, der (og saa efter den Augsburske Confession) udgør Kirken, dem er det dog vel, og ei Stenkirkenes eller Alterbogens Drethed, vi vil sikre, da var det upaatvilelig langt bedre at lade Alt blive ved det Gamle, end at paatvinge Præsterne en ny forordnet, uskrivelig Alterbog, der aldrig kunde blive saa Luthersk, at jo dens Ord paa syssende Læber blev til Forargelse, og kunde aldrig sadstæses saa stærk, at den jo snart vilde afsjoses af en anden ny, forordnet, uskrivelig Alterbog i en ganske anden Stil. At det nemlig blev Hr. Biskop Mynster, der kom til at forberede den ny Alterbog, Hr. Sidsproest Clausen krævede som aldeles nødvendig, naar vi jo talde et sært Tilfælde, lykkeligt eller ulykkeligt, og var de første Dater, om vi tænkte, at dermed var Sagen afgjort, da Medpartiet jo vilde finde det tusind Gange lettere at afsjose

Hr. Biskop Mynsters end vor gamle forordnede Alterbog! Vil altsaa vi gammelbogs Luthera-ner tænke paa at „leve og see gode Dage,“ som de kan kalde herreden, i den Danske Stats-Kirke, da maae vi hverken selv forkynde vor Død ved at sege Livet i det tomme og gystavvæsen under Solen, eller spørnde Buen saa høist, at Medpartiets Præster skulde tvinges til en foragtelig Selv-Modsigelse, der, om de ogsaa bekrævede sig dertil, maatte i høieste Maade pine og forbitte dem; thi da vilde Gienfældens Time fløit flaae, for vi vidste det, og naar vi vandrede os under det ulaatelige Nag, Vedkommende svare os: J har jo selv sagt at Præsten har „intet Ansvar“ for hvad Alle veed, er ham foreskrevet, og kan ikke forlange meer end Frihed til at srolæge sig Ansaret og til, inden visse Grænser, at lære efter sin Overbeviisning!

Men der er et „levende Raad“ til haade at fikke de gammelbogs Luthera-ner hvad der er dem klart og helligt, og til at vedligeholde Christi Kirkes Eenhed i Danmark, og ei blot det levende Raad, vi maatte gribe til, naar vi i Stats-Kirken skulde noies med den omgjorte Barne-Daad, som Hr. Biskop Mynster foreslaaer, men ogsaa et Raad, som, naar det kunde vundet Hr. Biskoppens Bisald, vist vilde fundet aabne Dren hos vor Fæderlige Regering, der naturligvis upartist maa betænke sine Underfaatters Liv, enten de saa er Luthera-ner eller ikke, og det er Samvit-

